दीर्घेष्वमी नियमिताः पटमण्डपेषु निद्रां विहाय सर्गः ५
वनजाक्षवनायुजास्ते। वक्त्रोष्मणा मलिनयन्ति पुरो
गतानि लेह्यानि सैन्धवशिलाशकलानि वाहाः॥७३॥
भवति विरलभक्तिर्म्लानपुष्पोपहारः स्वकिरणपरि
वेषोद्भेदशून्याः प्रदीपाः। अयमपि च गिरं न
स्वत्प्रबोधप्रयुक्तामनुवदति शुकस्ते मञ्जुवाक्
पञ्जरस्थः॥७४॥

दीर्घेष्विति। हेवनजाक्षकमलनेत्र ते तव अमी एते वाहा
अश्वा निद्रां विहाय त्यक्त्वा सैन्धवशिलाशकलानि सैन्धव
लवणशिलानां खण्डान् वक्त्रोष्मणा मुखोष्मणा मलिनयन्ति
मलिनानि कुर्व्वन्ति किं वाहाः दीर्घेषु पटमण्डपेषु वस्त्रगृहेषु
नियमिता बद्धाः पुं किं° वाहाः वनायुजाः पारसीकाः किं
सैन्धवशिलाशकलानि पुरोग्रे गतानि प्राप्तानि पुं किं° शकलानि
लेह्यानि आस्वादयोग्यानि ॥ ७३ ॥ भवतीति। म्लानपुष्पोप
हारः म्लान पुष्पपूजाविरलभक्तिर्विरलरचनोभवति प्रदीपाः
स्वकिरणपरिवेषोद्भेदशून्याः स्वकिरणानां परिवेषस्य मण्डल
स्योद्भेदेन स्फुरणेन शून्या भवन्ति च पुनः मञ्जुवाक् सुन्द
रवचनः पञ्जरस्थः पञ्जरवर्त्ती अयं शुकोनोस्माकं गिरं वाणी
मनुवदति अनुकृत्य वदति किं° गिरं त्वत्प्रबोधप्रयुक्तां तव
प्रबोधाय जागरणाय प्रयुक्तामुच्चारितां ॥ ७४ ॥